

मुनिर्दृष्टपरावरः R. 3, 15, 16. दृष्टलोक^० 2, 63, 7 (62, 9 SCHL.), 3, 2, 27. म्रु-
तधर्म^० R. SCHL. 2, 39, 31. दृष्टतत्र^० R. GORR. 2, 5, 22. दृष्टशोक^० 74, 24.

— 2) vom Früheren zum Späteren übergehend, überliefert MUND. UP. 1,
1, 2. jeder nachfolgende Bhaḡ. P. 3, 5, 36. — Vgl. परापर.

परावरत्न (von परावर) n. das höher-und-niedriger-Sein Bhaḡ. P.
7, 9, 27.

परावर्त (von वर्त् mit परा) m. Tausch H. 870.

परावर्तन (wie eben) n. das sich-Umwenden MBH. 9, 3193.

परावर्तिन् (wie eben) adj. sich umwendend; म्रु^० sich nicht umkehrend,
nicht fliehend (im Kampfe) MBH. 6, 4820. 5447. R. GORR. 2, 66, 41.

परावर्य HARIV. 7202 wohl nur fehlerhaft für परावर.

परावसु (परा + वसु) 1) adj. Reichtum abtreibend: निरस्तः परावसु-
रिति परावसुर्हि वै नामामुराणां क्ताता ÇAT. BR. 1, 5, 1, 23. ÇĀṆKH. ÇR. 1,
6, 6. In derselben Formel wird KAUC. 3, 137 परावसु (Gegens. म्रु-
वसु) gelesen. — 2) m. a) N. des 40sten Jahres im 60jährigen Jupiter-
cyclus VARĀH. BRH. S. 8, 41; vgl. पराभव. — b) N. pr. a) eines Gan-
dharva (neben Viçvāvasu) Bhaḡ. P. 8, 11, 41. — ß) eines Sohnes des
Rai bhja (neben म्रुवसु) MBH. 3, 10704. 12, 1772. 7592. 12758. 13, 7108.
BHAVISHJA-P. in Verz. d. Oxf. H. 34, a, 12.

परावह (von वह् mit परा) m. N. eines der sieben Winde (die 6 übrige
heissen म्रुवह, उदह, परिवह, प्रवह, विवह und संवह) MBH. 12,
12416. HARIV. 12787. BRAHMĀṆḌA-P. beim Schol. zu ÇĀK. 165 (fälschlich
परावाह geschrieben).

परावार्क (von वच् mit परा) m. Widerspruch: नमस्ते अधिवाकायं परा-
वाकायं ते नमः AV. 6, 13, 2.

पराविद्ध m. Bein. Vishṇu's H. Ç. 66. Kuvera's ÇABDAM. im ÇKDR.
Wird von WILSON in पर + म्रुविद्ध zerlegt, könnte aber auch partic.
von व्यध् mit परा sein. — Vgl. परिविद्ध.

परावृज् (von वर्ज् mit परा) m. Verstossener. Auswürfling (SĀJ. erklärt
meistens als N. pr.): यामिः शचीभिर्वषणा परावृज् प्रान्धं म्रुाणां चर्त्तसु
हृ-
तवि कृथः RV. 4, 112, 8. नीचा सत्समुदनयः परावृज् 2, 13, 12. म्रुविर्भवुर्द-
तिष्ठत्परावृक् 13, 7. सरत्पदा न दत्तिणा परावृक् 10, 61, 8.

परावृत् (von वर्त् mit परा) m. N. pr. eines Sohnes des Rukmaka-
vaka VP. 420.

परावृत्ति (wie eben) f. 1) das Sichumwenden, Umkehr: म्रुपरावृत्तिव-
र्तिन् sich niemals umwendend, nicht fliehend HARIV. 3138. — 2) das
Abprallen, Verfehlen der Wirkung: प्रकाशं रक्तस्यं वा परकृतमन्त्रतन्त्रप्र-
योगानां परावृत्त्यायाः दर्शिताः Verz. d. Oxf. H. 109, a, 36. — 3) Ver-
tauschung H. 18, 19; vgl. परिवृत्ति. — In der Stelle रक्तस्यं कथ्यते ऽन्य-
स्य परावृत्त्यापवारितम् DAÇAR. 1, 39 und in den Scholien dazu ist परावृ-
त्या^० (gerund.) zu lesen.

परावेदी f. = वृहती ÇKDR. (इति केचित्).

पराव्याध (von व्यध् mit परा) m. Wurfweite: शम्या^० ÇAT. BR. 5, 3, 2,
2. — Vgl. परास.

पराशर (von शर mit परा) m. 1) Zerstörer: इन्द्रो यातूनामभवत्पराशरः
RV. 7, 404, 21. AV. 6, 65, 1. — 2) N. pr. eines Nāga MBH. 1, 2160. —
3) N. pr. eines Sohnes des Vasishṭha (Nir. 6, 30) oder eines Sohnes
des Çakti und Enkels des Vasishṭha; nach dem Epos der Vater

Vjāsa's. ĀÇV. ÇR. 12, 15. MBH. 1, 55. 2209. 2399. 2415. 3802. 4229. 6794
(Etym. des Namens). 2, 292. 7, 9645. 12, 8806. 13, 680. 1336. 7088. HARIV. 2.
BHARTR. 1, 65. VP. 3. 4. 272. 277. Bhaḡ. P. 1, 3, 21. 4, 14. 9, 22, 21. Liedver-
fasser von RV. 1, 63—73 und einem Theil von 9, 97. धर्मशास्त्रप्रयोगक JĀṬN.
1, 5. नयशास्त्रकृत् PAṆKAT. Pr. 2. संहिता GILD. Bihl. 449. sein उपपुराण
Muir, Sanskr. Texts III, 221. वृहत्पराशर Verz. d. B. H. No. 1283. Ind.
St. 1, 467. वृह्^० eber. d. Verfasser eines astronomisch-astrologischen
Lehrbuchs VARĀH. BRH. S. 17, 3. 21, 2. 23, 4. 24, 2. 60, 1. BRH. 12, 2. ँ-
न्त्र BRH. S. 7, 8. पराशरः KĀTH. ANUKR. in Ind. St. 3, 460, 3. Parāçara,
ein Sohn Kuṭhumi's, VP. 282, N. 3. — Vgl. पाराशर, पाराशरि, पारा-
शरिन्, पाराशर्य.

पराशरभट्ट (प^० + म^०) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. No. 235.

पराशरिन् = पाराशरिन् BHAR. zu AK. 2, 7, 41. ÇKDR.

पराशरेश्वर (प^० + ईश्वर) m. N. pr. eines Liṅga SKANDA-P. in Verz.
d. Oxf. H. 71, a, Kap. 65. 77, a, Kap. 49. ँतीर्थ N. ÇIVA-P. ebend. 66, a,
37. 67, a, 2.

पराशस् (von शस् mit परा) f. etwa Verläumdung: म्रुवशसा निःशसा
पत्पराशसोपारिम AV. 6, 45, 2.

पराशातयितर (von शातय् caus. zu शद्, mit परा) zur Erklärung von
पराशर Nir. 6, 30.

1. पराश्रय (पर + म्रुश्रय) m. 1) die Abhängigkeit von Andern: धिगिमं
गर्हितं वासं भृत्यवच्च पराश्रयम् HARIV. 3154. — 2) eine Zuflucht der
Feinde: पराश्रयं मुमोच निर्विद्ये कुतः कलेवरम् Bhaḡ. P. 1, 4, 12. = परे-
षामाश्रयम् Schol.

2. पराश्रय (wie eben) 1) adj. sich an ein Anderes anschliessend, von
Andern abhängig ÇIKSHĀ 5 in Ind. St. 4, 349 (v. l. पराश्रित). — 2) f. म्रु
Schmarotzerpflanze ÇABDĀK. im ÇKDR.

पराश्रित (पर + म्रुा^०) adj. = 2. पराश्रय (s. das.).

परास (von 2. म्रुस् mit परा) 1) m. Wurfweite: शम्या^० ÇĀṆKH. ÇB. 13,
29, 32. LĀṬJ. 2, 6, 16. Vgl. परासिन्, पराव्याध. — 2) n. Zinn H. Ç. 160.

परासङ्ग (पर + म्रुासङ्ग) m. das Anhängen an etwas Anderem, das
Anhängen (mit müssigem पर): गर्भकोष^० des Mutterkuchens SUÇR.
1, 120, 12.

परासन (von 2. म्रुस् mit परा) n. Blutbad, Metzerei AK. 2, 8, 2, 81. H.
370. — Vgl. म्रुपासन.

परासिन् (wie eben) adj. werfend, Wurfweiten messend: स दत्तिपोन
तीरेण दृषद्वत्या म्रुमेयेनाष्टकपालेन शम्यापरासीयात् PAṆKAV. BR. 25, 13,
2, 4. — Vgl. परास.

परासु (परा + म्रुसु) adj. dessen Lebensgeister davongehen oder da-
vongegangen sind, sterbend, moribundus; leblos, todt AK. 2, 8, 2, 85. H.
374. HALĀJ. 3, 7. LĀṬJ. 3, 3, 7. SUÇR. 1, 114, 15 (so v. a. dem Tode verfallen).
= व्यसु N. 11, 36. 37. MBH. 1, 3835. 6794. 5, 1819. परासूखादत्तं म्रुगाल-
म् 13, 412. RAGH. 9, 78. 13, 56. RĀGA-TAR. 4, 34. ँकरणा todt machend,
todbringend: धनुस् MBH. 6, 1700. 3214.

परासुता (von परासु) f. Abgespanntheit des Geistes. Apathie MBH. 3,
1715. 12, 5880. 6016.

परासुत्र (wie eben) n. dass. MBH. 12, 6003.

परास्कान्दिन् (पर + म्रुा^०) m. Räuber AK. 2, 10, 25. H. 382. HALĀJ. 2, 133.